

Briselē, 23.10.2013
COM(2013) 721 final

2013/0343 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko attiecībā uz standartizētu PVN deklarāciju groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

{SWD(2013) 426 final}

{SWD(2013) 427 final}

{SWD(2013) 428 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

PVN sistēmā uzņēmumiem ir jāaizpilda periodiskas PVN deklarācijas, precīzi norādot PVN maksāšanai un kontrolei vajadzīgo informāciju, un īpaši sarežģīti tas var būt, ja PVN deklarācijas ir jāiesniedz dažādās dalībvalstīs. Sarežģījumus rada atšķirīgas informācijas prasības, informācija, kuras definīcijas nav saskaņotas, kopīgu pamatnostādņu trūkums, atšķirīgi deklarāciju iesniegšanas un kļūdu labošanas noteikumi un procedūras, kā arī prasība lietot attiecīgās valsts valodu. Norādītie faktori palielina slogu uzņēmumiem, samazina PVN deklarāciju precizitāti un laicīgumu un ierobežo pārrobežu tirdzniecību.

Lai risinātu minētās problēmas, Komisija, apspriežot Zaļo grāmatu par PVN nākotni¹, lūdza ieinteresētajām personām paust viedokli par standartizētu PVN deklarāciju. Ieinteresēto personu sniegtās pozitīvās atbildes mudināja Komisiju Paziņojumā par PVN nākotni² iekļaut apņemšanos pirms 2013. gada beigām izvirzīt priekšlikumu par standartizētu PVN deklarāciju.

Priekšlikums atbalsta pārējās Komisijas iniciatīvas. Augsta līmeņa grupa atbalstīja Rīcības programmu administratīvā sloga samazināšanai ES, kura ir spēkā līdz 2014. gada oktobrim un kurā Komisijai ieteikts samazināt ES tiesību aktu radīto administratīvo slogu. Tajā vērsta uzmanība uz MVU un mikrouzņēmumiem, kā arī uz to, kā, īstenojot ES tiesību aktus, uzlabot dalībvalstu valsts pārvaldes efektivitāti un spēju reaģēt uz ieinteresēto personu vajadzībām. Standartizētā PVN deklarācija ir ļoti piemērota minēto sloga samazināšanas mērķu īstenošanai.

Mazās uzņēmējdarbības aktā minētā principa “vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem” ievērošana, samazinot birokrātiju mazajiem uzņēmumiem, ir Komisijas galvenais mērķis. Nesenajā paziņojumā “Lietpratīgs regulējums — reaģējot uz mazo un vidēju uzņēmumu vajadzībām”, ņemot vērā MVU tiešsaistes aptaujas rezultātus, tika uzsvērts, ka PVN direktīva³ ir apgrūtināšāka ES tiesību aktu joma. Īpaši tika norādīts, ka PVN deklarācija ir joma, kur atšķirības ierobežo ES tirdzniecību. Šā priekšlikuma mērķis ir samazināt administratīvo slogu visiem uzņēmumiem, jo īpaši MVU, un tas ir uzsvērts Paziņojumā par lietpratīgu regulējumu⁴.

Uzņēmumi aizvien biežāk sūdzas par to, ka, veicot uzņēmējdarbību ES, var būt sarežģīti ievērot PVN maksāšanas prasības. Jo īpaši tas var attiekties uz elektronisko tirdzniecību un preču piegādi iekšējā tirgū, ja pircējs ir privātpersona un piegādātājam PVN jāreģistrē, jādeklarē un jāmaksā pircēja dalībvalstī. Šie pienākumi var ierobežot pārrobežu tirdzniecību, un standartizēta PVN deklarācija var mazināt šos šķēršļus. Tādēļ II vienotā tirgus aktā⁵ ir pausts aicinājums ieviest standartizētu PVN deklarāciju.

Turklāt izaugsmi veicinoša fiskālā konsolidācija ir viena no piecām 2012. gada izaugsmes pētījuma prioritātēm. Tā kā PVN ieņēmumi ir apmēram 21 % no valsts nodokļu ieņēmumu summas un 12 % no PVN ieņēmumiem netiek iekasēti, ir vajadzīga efektīvāka, pret krāpšanu aizsargāta PVN sistēma. Laicīga informācijas apmaiņa dalībvalstu starpā ir krāpšanas

¹ COM(2010) 695 galīgā redakcija.

² COM(2011) 851 galīgā redakcija.

³ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁴ COM(2013) 122 galīgā redakcija.

⁵ COM(2012) 573 galīgā redakcija.

ierobežošanas un atbilstības uzlabošanas galvenais elements, un standartizēta PVN deklarācija var veicināt šo procesu.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Standartizēta PVN deklarācija ir vairākkārt apspriesta. Tā bija iekļauta Zaļās grāmatas par PVN nākotni apspriešanā, kuras rezultāti pieejami vietnē:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.htm

Apspriešanās ar uzņēmumiem un dalībvalstīm notika laikā, kad *PwC* veica pētījumu, kura ietvaros tika rīkots arī *Fiscalis* seminārs 2012. gada oktobrī. Apspriešanās ar uzņēmumiem tika rīkota arī PVN ekspertu grupas sanāsmē 2012. gada janvārī un 2013. gada aprīlī — sanāsmē par Mazās uzņēmējdarbības aktu, kurā piedalījās ieinteresētās personas, kas pārstāvēja MVU; notika apspriešanās arī ar dalībvalstīm — PVN nākotnes attīstības grupas sanāsmē 2013. gada janvārī.

PVN ekspertu grupas darba rezultāti ir pieejami vietnē:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/expert_group/index_en.htm

PVN nākotnes attīstības grupas darba rezultāti ir pieejami vietnē:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm

Ietekmes novērtējums

Priekšlikumam ir pievienots ietekmes novērtējums.

Sīki izvērtējot iespējas, tika konstatēts, ka vislabākais risinājums ir dalībvalstīm un uzņēmumiem obligāta, standartizēta PVN deklarācija, kurā ir standartizēts informācijas saraksts, no kura visos gadījumos tiek prasītas tikai dažas pozīcijas. Tādējādi tiks panākta maksimāla uzņēmumu sloga samazināšana, vienlaikus samazinot dalībvalstu izmaksas.

Ir aprēķināts, ka, pieņemot vislabāko risinājumu, administratīvais slogs tiks samazināts maksimāli par EUR 15 miljardiem gadā.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Priekšlikums ir pamatots ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 113. pantu tādā ziņā, ka nepieciešama saskaņošana, lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību un novērstu konkurences kropļošanu.

Subsidiaritātes princips

Priekšlikumā izvirzītos mērķus dalībvalstis nevar sasniegt pietiekamā mērā. PVN deklarācijas iesniegšanas pienākuma standartizācija iespējama tikai ES likumdošanas procesā, grozot PVN direktīvu, kur paredzēti attiecīgie noteikumi par PVN deklarāciju.

Priekšlikumā paredzēts tikai tas, ko var panākt vienīgi ar ES regulējumu, un tāpēc tas atbilst subsidiaritātes principam.

Proporcionalitātes princips

PVN direktīva ir jāgroza, lai standartizētu PVN deklarācijas un ierobežotu prasības attiecībā uz informāciju, kas vajadzīga PVN iekasēšanai un kontrolei, kā arī lai mazinātu uzņēmumu slogu un likvidētu šķēršļus, kuri kavē iekšējā tirgus pareizu darbību.

Turklāt konkurences kropļojumus vislabāk iespējams novērst, paplašinot kontroles iespējas, ko standartizēta veidlapa sniedz dalībvalstīm.

Tāpēc priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam.

Juridisko instrumentu izvēle

Ierosinātais juridiskais instruments ir direktīva, jo grozāmais tiesību akts ir direktīva, tāpēc cits tiesību akts nebūtu piemērots.

Skaidrojoši dokumenti

Dalībvalstīm jāziņo Komisijai valsts noteikumi, ar ko transponē direktīvu, kā arī jāiesniedz viens vai vairāki dokumenti, kuros izskaidro saistību starp šīs direktīvas elementiem un attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām. Tas ir pamatoti un samērīgi.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam nav negatīvas ietekmes uz ES budžetu.

5. SĪKĀKS PRIEKŠLIKUMA SKAIDROJUMS

Paredzēts, ka standartizēta PVN deklarācija nodrošinās visiem uzņēmumiem iespēju sniegt katrai dalībvalstij standartizētu informāciju, kas iesniegta, izmantojot kopēju, vēlams, elektronisku, formātu. Tādējādi standartizētā informācija un tās iesniegšanas veids nodrošinās iespēju uzņēmumiem, kas iesniedz PVN deklarāciju vienā dalībvalstī, vienkārši aizpildīt un iesniegt PVN deklarāciju citā dalībvalstī.

Standartizētajai PVN deklarācijai jābūt pieejamai visiem uzņēmumiem, jo, nosakot konkrētas uzņēmumu kategorijas, tiktu tikai samazināts tās tvērums un radītas problēmas, bet tas nemazinātu slogu. Tāpēc, lai dalībvalstīm samazinātu izmaksas un problēmas, ES līmenī būtu jāpiedāvā tikai viena PVN deklarācija — standartizēta PVN deklarācija.

Priekšlikumā ir izklāstīti jautājumi, kas saistīti ar standartizētās PVN deklarācijas saturu, iesniegšanas laiku un veidu, kā arī standartizētās PVN deklarācijas kļūdu labojumiem. Uz saturu attiecas gan informācijas apjoms, gan šīs informācijas standartizācija — uzņēmumu sloga samazināšanas galvenie elementi. Priekšlikumā uzskaitīti divdesmit seši informācijas lodziņi, kas jāaizpilda uzņēmumiem; dalībvalstis var izvēlēties atbrīvot uzņēmumus no gandrīz visu, izņemot piecu, lodziņu aizpildīšanas. Lai vienā dalībvalstī deklarētā informācija būtu noteikta tieši tādā pašā veidā kā visās pārējās dalībvalstīs, visām dalībvalstīm jāsniedz vienāda informācija.

Dalībvalstis papildus var prasīt citu informāciju par PVN kontroli un administrēšanu konkrētos reģionos, teritorijās vai par īpašiem režīmiem, kas izņēmuma gadījumā atļauti PVN tiesību aktos. Tikai šādos pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis drīkst prasīt uzņēmumiem aizpildīt vairāk nekā divdesmit sešus standartinformācijas lodziņus.

Attiecībā uz deklarāciju iesniegšanu priekšlikumā paredzēti obligātie standarti. Jānodrošina iespēja visiem uzņēmumiem PVN deklarāciju iesniegt reizi mēnesī, norādot maksājamo PVN summu un samaksājot to līdz nākamā mēneša beigām pēc taksācijas perioda. Vēl dalībvalstis var ieviest sloga papildu samazināšanas iespējas, lai taksācijas periodus ļautu pagarināt līdz

vienam gadam un iesniegšanas un maksāšanas termiņu — līdz vēl vienam mēnesim. Tādējādi būtu jānodrošina, ka uzņēmumiem saīsinātā termiņā nebūs jāiesniedz PVN deklarācijas vai jāmaksā attiecīgā PVN summa.

Priekšlikumā tiek atbalstīta arī deklarāciju elektroniska aizpildīšana. Būtu jānodrošina uzņēmumiem tiesības visās dalībvalstīs standartizēto PVN deklarāciju iesniegt elektroniski, tostarp elektroniski pārsūtot datnes, izmantojot ES sadarbspējīgus uzlabotus elektroniskos parakstus vai citas tehnoloģijas, kas garantē līdzvērtīgu drošības līmeni.

Lai nodrošinātu konkrētu standartizētās PVN deklarācijas tehnisko aspektu standartizāciju, ko nav iespējams panākt ar direktīvu, priekšlikumā ir paredzēta iespēja izmantot komiteju procedūru. Tā paredzēta gadījumos, kad jānosaka deklarācijas tehniskie elementi, kopējas definīcijas un procedūras, precīzus kļūdu labošanas procedūru noteikumus, kā arī elektroniskās iesniegšanas kopējās metodes.

178., 185., 211., 271. un 318. pants

Tā kā PVN direktīvā ir lietots termins “PVN deklarācija”, tas ir aizvietots ar terminu “standartizēta PVN deklarācija”, lai novērstu neskaidrību; 5. nodaļas XI sadaļa ir iedalīta divās iedaļās, proti, “Standartizēta PVN deklarācija” un “Citas deklarācijas un informācija”. Tas ietekmē grozījumus 178., 185., 211., 271. un 318. pantā.

Termins “PVN deklarācija” 357. panta 5. punktā un 358. panta 4. punktā no 2015. gada 1. janvāra attiecas konkrēti uz nodaļu par īpašu režīmu, ko piemēro nodokļa maksātājiem, kuri neveic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī un piegādā telekomunikāciju, apraides un elektroniskos pakalpojumus personām, kas nav nodokļa maksātājas, un šo terminu var saglabāt negrozītu.

206. un 252. pants

Pašreizējais formulējums 206. pantā ļauj dalībvalstīm izvēlēties maksāšanas termiņus, kas atšķiras no PVN deklarācijas iesniegšanas termiņa, vai pieprasīt starpmaksājumus. Šāds noteikums, kas ļauj līdztekus saglabāt atšķirīgus maksāšanas termiņus, daļēji mazinātu ierosinātās standartizētās PVN deklarācijas radītās priekšrocības. Tāpēc 206. pantā ir saglabāts vispārējais noteikums par PVN samaksu standartizētās PVN deklarācijas iesniegšanas brīdī, bet ir svītrotā dalībvalstu iespēja izvēlēties citu maksāšanas datumu.

Saskaņā ar 252. pantu standartizētā PVN deklarācija ir jāiesniedz līdz nākamā mēneša beigām pēc standartizētās PVN deklarācijas taksācijas perioda. Lai dažos gadījumos uzņēmumiem nesaīsinātu maksāšanas termiņus, dalībvalstis standartizētās PVN deklarācijas iesniegšanas termiņu drīkst pagarināt vēl par vienu mēnesi. Tādējādi gan PVN deklarācijas iesniegšana, gan maksājums tiks veikti vismaz vienu mēnesi un ne ilgāk kā 2 mēnešus pēc taksācijas perioda beigām.

Standartizētās PVN deklarācijas taksācijas periods 252. pantā ir noteikts viens mēnesis. Tomēr, lai uzņēmumiem standartizētās PVN deklarācijas neliktu iesniegt biežāk nekā pašlaik, dalībvalstis var atļaut uzņēmumiem standartizētās PVN deklarācijas iesniegt par periodu līdz vienam gadam.

Saskaņā ar Savienības kopējo politiku attiecībā uz mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju⁶ mikrouzņēmumi, kuru gada apgrozījuma summa nav lielāka par EUR 2 000 000, PVN deklarācijas var iesniegt reizi ceturksnī, ja vien šāda rīcība neapdraud PVN kontroli un iekasēšanu.

⁶ Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

250. pants

Atbilstīgi maksājamā nodokļa un priekšnodokļa summai, saistītajiem neto skaitļiem un maksājamai vai atmaksājamai neto summai visās standartizētajās PVN deklarācijās tiek prasītas piecas informācijas pozīcijas. Patlaban minēto informāciju pieprasa visas dalībvalstis, un šī prasība ir noteikta pašreizējā 250. panta 1. punktā.

Lai panāktu vajadzīgo standartizācijas līmeni, ir vajadzīgi kopēji noteikumi par standartizētās PVN deklarācijas kļūdu labojumiem. Tomēr būtu jāļauj dalībvalstīm noteikt pašām savu kļūdu labojumu iesniegšanas periodu, jo šie periodi ir cieši saistīti ar valsts revīzijas procedūrām. Tādēļ panta otrajā punktā ir ieviests princips, ka nodokļa maksātāji PVN deklarācijas drīkst labot dalībvalsts noteiktā laikposmā. Kopējo vērtību preču piegādēm Kopienas iekšienē un preču iegādēm Kopienas iekšienē var noteikt, pamatojoties uz ES pārdošanas sarakstiem, un tāpēc tā nav jāiekļauj standartizētajā PVN deklarācijā. Tomēr ir vajadzīgs pārejas periods, lai pielāgotu valstu statistikas sistēmas, kas Kopienas iekšienē veiktas preču tirdzniecības statistikas datu apkopošanai⁷ pašlaik lielā mērā izmanto PVN deklarācijās sniegto informāciju.

251. pants

Lai nodrošinātu riska analīzi un kontroli, dalībvalstis papildus standartizētajā PVN deklarācijā prasītajai obligātajai informācijai var prasīt citu informāciju. Lai samazinātu slogu uzņēmumiem un nošķirtu informāciju, kas vajadzīga statistikai, nevis PVN, būtu jāievieš obligātās standartizētās papildu informācijas prasības.

Daļa papildu informācijas attiecas uz konkrētiem darījumiem un ir standartizēta PVN direktīvā. Direktīvas 251. panta 1. punktā ir atļauts prasīt papildu standartizētu informāciju par pārdošanas apmēru un maksājamo PVN summu, un tajā ir astoņas informācijas pozīcijas. Direktīvas 251. panta 2. punktā ir atļauts prasīt standartizētu informāciju par iepirkumu apmēru un atskaitāmā PVN summu, un tajā ir trīspadsmit pozīcijas.

Tomēr, ja dalībvalstis konkrētos reģionos vai teritorijās piemēro īpašus noteikumus vai īpašus režīmus — konkrētiem nodokļa maksātājiem vai darījumiem —, ir vajadzīga cita papildu informācija. Tā ir noteikta 251. panta 3. punktā. Tā kā šī 251. panta 3. punktā minētā papildu informācija ir specifiska, tās saturs tiks standartizēts, izmantojot komiteju procedūru.

Lai nodrošinātu pārredzamību un uzņēmumiem atvieglinātu izpildi, dalībvalstīm, kuras pieprasa papildu informāciju, par to būtu jāziņo attiecīgajai komitejai.

Jaunais 252.a pants

Arī turpmāk ir jāatbalsta deklarāciju iesniegšana elektroniski, un, lai gan dalībvalstīm būtu jāļauj iesniegt un prasīt iesniegt deklarāciju elektroniski, šis noteikums būtu jāpaplašina, atļaujot datņu nosūtīšanu, kā tas notiek kopsavilkuma paziņojumu gadījumā, un nodrošinot kopējas drošas nosūtīšanas metodes, tostarp uzlabotu elektronisko parakstu izmantošanu. Šajā pantā izmantotās definīcijas atbilst Direktīvai 1999/93/EK⁸ par elektroniskajiem parakstiem. Tomēr pēc tam, kad būs pieņemts Komisijas priekšlikums Regulai par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū⁹, šīs definīcijas, iespējams, vajadzēs koriģēt.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regula (EK) Nr. 638/2004 par Kopienas statistiku dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības jomā un par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3330/91 atcelšanu (OV L 102, 7.4.2004., 1. lpp.).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 13. decembra Direktīva 1999/93/EK par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu (OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.).

⁹ COM/2012/0238 galīgā redakcija - 2012/0146 (COD).

Šajā pantā ir papildus standartizēts pašreizējais 250. panta 2. punkts.

253. pants

Šis pants ir svītrots, jo šo konkrēto pasākumu piemēro tikai Zviedrijai un tāpēc tas būtu pretrunā standartizētās PVN deklarācijas mērķiem.

254. pants

Šā panta saturs ir pārvietots jaunās 2. iedaļas jaunajā 257.a pantā zem virsraksta "Citas deklarācijas un informācija". Tas darīts tādēļ, ka konkrētā informācija, kas pašreizējā 254. pantā tiek prasīta jauna transportlīdzekļa pārdevējam, nebūtu jāiekļauj standartizētā PVN deklarācijā, tomēr šī informācija ir vajadzīga.

255. pants

Šis pants aizstāj 255., 256. un 257. pantu, tādējādi apvienojot tos vienā pantā. Panta būtība nav grozīta.

256. un 257. pants

Šo pantu saturs ir pārvietots 255. pantā.

258. un 259. pants

Direktīvas 258. pants par informācijas iesniegšanu attiecībā uz jaunu transportlīdzekļu iegādi un tādu preču iegādi, kurām uzliek akcīzes nodokli, Kopienas iekšienē, kā arī 259. pants par informāciju, kas vajadzīga, lai nodokļu iestādes pārbaudītu, vai pareizi tiek piemēroti noteikumi, kuri attiecas uz jaunu transportlīdzekļu iegādi, joprojām ir vajadzīgs, taču šie panti ir grozīti, lai norādītu, ka šo informāciju var prasīt citās deklarācijās.

260. pants

Informācija par preču importu tagad ir iekļauta 251. panta 1. punkta g) apakšpunktā un 251. panta 2. punkta g) apakšpunktā, un tāpēc šis pants ir jāsvītro.

261. pants

Dalībvalstis vairs nedrīkst nodokļa maksātājiem prasīt kopēju PVN gada deklarāciju, kurā sīki norādīti visi darījumi, kas iepriekšējā gadā norādīti periodiskajās PVN deklarācijās, un kurā ir informācija, kas vajadzīga, lai veiktu korekcijas. Saskaņā ar 251. panta 2. punkta h) apakšpunktu korekcijas tagad ir iekļautas standartizētajā PVN deklarācijā, un tāpēc 261. pants ir jāsvītro.

Jaunais 255.a un 255.b pants

Attiecībā uz PVN deklarācijām, ko saskaņā ar īpašu režīmu piemērošanu iesniedz nodokļa maksātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī un piegādā telekomunikāciju, apraides un elektroniskos pakalpojumus personām, kas nav nodokļa maksātājas, PVN direktīvā būtu jānosaka informācijas prasības un Komisijas īstenošanas regulā būtu jānosaka tehniskie elementi. Minētie panti kopē šo procedūru, nosakot, ka par tehniskajiem elementiem, kas attiecas uz 250. un 251. pantā minēto informāciju, kopējām definīcijām un kopējām informācijas iesniegšanas procedūrām, kļūdu labošanai piemērojamām kopējām procedūrām un kopējām elektroniskām metodēm papildus elektroniskā paraksta izmantošanai var vienoties komiteju procedūrā, pieņemot Komisijas īstenošanas regulu.

Jaunais 257.a pants

Direktīvas 254. pants ir pārvietots jaunajā 2. iedaļā "Citas deklarācijas un informācija", jo informācija par jauna transportlīdzekļa pārdošanu nav iekļauta standartizētajā PVN deklarācijā.

272. pants

Lai nodrošinātu saskaņotu standartizētās PVN deklarācijas piemērošanu, tikai nedaudzos konkrētos gadījumos būtu jāļauj dalībvalstīm atbrīvot nodokļu maksātājus no prasības iesniegt PVN deklarāciju. Šādi gadījumi ir tad, ja nodokļu maksātājs, kas iegādājas preces Kopienas iekšienē, nav PVN maksātājs vai ja tiek piemērots izņēmums attiecībā uz mazajiem uzņēmumiem vai kopējais vienotas likmes režīms lauksaimniekiem.

273. pants

Lai nodrošinātu, ka standartizētā PVN deklarācija ir patiešām standartizēta, nedrīkstētu ļaut dalībvalstīm papildus minētajiem pienākumiem noteikt uzņēmumiem citus standartizētās PVN deklarācijas iesniegšanas pienākumus, un tādēļ attiecībā uz standartizēto PVN deklarāciju 273. pantā ir izslēgta šāda izvēles iespēja.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko attiecībā uz standartizētu PVN deklarāciju groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹⁰,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹¹,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvā 2006/112/EK¹² nodokļa maksātājiem ir prasīts iesniegt PVN deklarācijas, bet dalībvalstis drīkst brīvi noteikt tajās iekļaujamo informāciju. Tāpēc PVN deklarāciju iesniegšanai Savienībā piemēro krasī atšķirīgus noteikumus un procedūras, kas sarežģī uzņēmumu darbu un PVN maksāšanas pienākumu, tādējādi ierobežojot Savienības tirdzniecību.
- (2) Lai samazinātu slogu uzņēmumiem un uzlabotu iekšējā tirgus darbību, būtu jāievieš standartizēta PVN deklarācija, kas paredzēta visiem uzņēmumiem, kuri veic tirdzniecību Savienībā. Standartizētu deklarāciju izmantošanai būtu jāatvieglina PVN deklarāciju pārbaude dalībvalstīs.
- (3) Ir svarīgi maksimāli samazināt administratīvo slogu. Tādēļ standartizētajā PVN deklarācijā prasītā informācija būtu jāierobežo, nosakot konkrētu obligātās informācijas kopumu. Turklāt standartizētajās PVN deklarācijās un citās deklarācijās dalībvalstis nedrīkstētu prasīt citu informāciju papildus Direktīvas XI sadaļas 5. nodaļā noteiktajai.
- (4) Būtu jāļauj dalībvalstīm prasīt nodokļa maksātājiem papildu informāciju, un šajā nolūkā ir lietderīgi izstrādāt papildus pieprasāmās informācijas standartizētu sarakstu. Tas ir lietderīgi, lai nodrošinātu riska analīzi un kontroli. Lai nodrošinātu pārredzamību un standartizāciju, dalībvalstīm, kuras pieprasa šādu papildu informāciju, par to būtu jāziņo Administratīvās sadarbības pastāvīgajai komitejai.
- (5) Lai ļautu dalībvalstīm pielāgot savas sistēmas statistikas datu apkopošanai par preču piegādēm Savienībā, līdz 2019. gada 31. decembrim informācija par preču piegādes

¹⁰ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹² Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

kopējo vērtību Savienībā un par preču iegādes kopējo vērtību Savienībā būtu jāiekļauj standartizētās PVN deklarācijas obligātās informācijas kopumā.

- (6) Taksācijas periods visiem uzņēmumiem būtu viens mēnesis, izņemot mikrouzņēmumus, kuriem standartizētās PVN deklarācijas būtu jāiesniedz reizi ceturksnī. Lai samazinātu administratīvo slogu, vēl joprojām būtu jānodrošina iespēja dalībvalstīm pagarināt šo periodu līdz vienam gadam.
- (7) Lai izveidotu obligāto standartu, par standartizēto PVN deklarāciju iesniegšanas kopējo obligāto termiņu būtu jānosaka nākamā mēneša beigās pēc taksācijas perioda, tomēr nodrošinot iespēju dalībvalstīm pagarināt šo periodu vēl par vienu mēnesi, lai novērstu uzņēmumu sloga palielināšanu.
- (8) Lai samazinātu administratīvo slogu, būtu jānosaka maksājuma termiņi, un PVN neto summa būtu jāmaksā, iesniedzot standartizēto PVN deklarāciju vai jebkurā gadījumā tā termiņa beigās, līdz kuram standartizētā PVN deklarācija ir jāiesniedz.
- (9) Lai veicinātu deklarāciju elektronisku aizpildīšanu, standartizētās PVN deklarācijas būtu jāļauj iesniegt elektroniski.
- (10) Ņemot vērā to, ka standartizētajās PVN deklarācijās ir iekļauta visa korekcijām nepieciešamā informācija, ir atbilstīgi noteikt atbrīvojumus no konkrētām prasībām attiecībā uz preču importu un PVN kopējās gada deklarācijas iesniegšanu.
- (11) Standartizētā PVN deklarācija būtu jāizmanto visiem uzņēmumiem, kas veic konkrētas līdzīgas piegādes, un tādēļ, lai prasību iesniegt šādu deklarāciju visā Savienībā piemērotu saskaņoti, būtu jāierobežo dalībvalstu iespēja konkrētus uzņēmumus atbrīvot no pienākuma iesniegt standartizēto PVN deklarāciju.
- (12) Attiecībā uz jauniem transportlīdzekļiem un ražojumiem, kuriem piemēro akcīzes nodokli, prasītā informācija ir specifiska un ierobežota pēc būtības. Nav piemēroti šādu informāciju standartizēt, iekļaujot standartizētajā PVN deklarācijā. Lai samazinātu slogu vairumam uzņēmumu, šāda informācija drīzāk būtu jāvāc, izmantojot atsevišķu deklarāciju.
- (13) Lai nodrošinātu vienādus Direktīvas 2006/112/EK īstenošanas noteikumus, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz tehnisko elementu nodrošināšanu, iekļaujot kopēju elektronisku ziņojumu informācijas nodošanai, vienotu definīciju kopumu un iesniegšanas procedūras, kļūdu labošanai piemērojamas kopējas procedūras un kopējas elektroniskas metodes, kas nodrošina pietiekamu drošības līmeni standartizētās PVN deklarācijas iesniegšanai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu¹³.
- (14) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹⁴ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos ziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saistība starp direktīvas elementiem un attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (15) Tādēļ Direktīva 2006/112/EK būtu attiecīgi jāgroza,

¹³ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

¹⁴ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

1) direktīvas 178. panta c) punktu aizstāj ar šādu:

“c) 168. panta c) punktā paredzētajai atskaitīšanai attiecībā uz preču iegādi Kopienas iekšienē — 250. pantā paredzētajā standartizētajā PVN deklarācijā jānorāda PVN summa, kas jāmaksā par nodokļa maksātāja veikto preču iegādi Kopienas iekšienē, un jā saglabā rēķins, kas sagatavots saskaņā ar XI iedaļas 3. nodaļas 3., 4. un 5. iedaļu;”

2) direktīvas 185. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Koriģēšanu veic jo īpaši, ja pēc standartizētās PVN deklarācijas sagatavošanas mainās sastāvdaļas, kas izmantotas, lai noteiktu atskaitāmo summu, piemēram, ja ir anulēti pirkumi vai saņemti cenu samazinājumi.”;

3) direktīvas 206. pantu aizstāj ar šādu:

“206. pants

Visi nodokļa maksātāji, kas atbildīgi par PVN nomaksu, samaksā PVN neto summu, iesniedzot standartizēto PVN deklarāciju, kā paredzēts 250. pantā, vai jebkurā gadījumā tā termiņa beigās, līdz kuram standartizētā PVN deklarācija ir jāiesniedz.”;

4) direktīvas 211. panta 2. daļu aizstāj ar šādu:

“Jo īpaši dalībvalstis var paredzēt, ka gadījumā, ja preces importē nodokļa maksātāji vai personas, kas atbildīgas par PVN nomaksu, vai noteiktas šo nodokļa maksātāju vai personu kategorijas, tad par importu maksājama PVN nav jāmaksā importēšanas brīdī ar nosacījumu, ka nodoklis tiek norādīts standartizētajā PVN deklarācijā, kura jāiesniedz atbilstīgi 250. pantam.”;

5) pirms 250. panta iekļauj šādu iedaļas virsrakstu:

“1. iedaļa

Standartizēta PVN deklarācija”;

6) direktīvas 250., 251. un 252. pantu aizstāj ar šādiem:

“250. pants[250. panta 1. punkts]

1. Katrs nodokļa maksātājs iesniedz standartizētu PVN deklarāciju, kurā ir viņa PVN maksātāja numurs vai PVN identifikācijas numurs un attiecīgais taksācijas periods, norādot:

- a) iekasējamā nodokļa summu;
- b) nodokļa summu, kurai veikts atskaitījums;
- c) maksājamā vai atmaksājamā PVN summu;
- d) to darījumu kopējo vērtību bez PVN, par kuriem PVN kļuvis iekasējams, iekļaujot no nodokļa atbrīvoto darījumu vērtību;
- e) to darījumu kopējo vērtību bez PVN, kuriem veikts atskaitījums;

- f) 138. pantā minēto piegādāto preču kopējo vērtību taksācijas periodos līdz 2019. gada 31. decembrim;
- g) kopējo vērtību bez PVN preču iegādēm Kopienas iekšienē un tām pielīdzinātiem darījumiem taksācijas periodos līdz 2019. gada 31. decembrim.

2. Dalībvalstis ļauj labot standartizētās PVN deklarācijās pieļautās kļūdas un nosaka laiku, līdz kuram veicami šādi kļūdu labojumi.

251. pants/[251. pants]

1. Darījumiem, par kuriem PVN taksācijas periodā ir kļuvis iekasējams, papildus 250. panta 1. punktā norādītajai informācijai dalībvalstis var prasīt standartizētu PVN deklarāciju par attiecīgo taksācijas periodu, norādot visu minēto informāciju vai tās daļu:

- a) nodokļa summu un kopējo vērtību bez PVN preču un pakalpojumu piegādēm atbilstīgi katrai likmei;
- b) 138. pantā minēto piegādāto preču kopējo vērtību taksācijas periodos pēc 2019. gada 31. decembra;
- c) kopējo vērtību bez PVN tādu pakalpojumu piegādēm, kas nav pakalpojumi, kuri ir atbrīvoti no PVN dalībvalstī, kurā darījums ir aplūkts ar nodokli, un par ko saņēmējam ir jāmaksā nodoklis saskaņā ar 196. pantu;
- d) kopējo vērtību bez PVN preču piegādēm vai pakalpojumu piegādēm, kas nav iekļautas c) apakšpunktā un par ko saņēmējam ir jāmaksā nodoklis;
- e) 146. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto piegādāto preču kopējo vērtību;
- f) kopējo vērtību jebkuriem no nodokļa atbrīvotiem darījumiem, kas nav minēti b) līdz e) apakšpunktā;
- g) nodokli par:
 - i) preču iegādēm Kopienas iekšienē vai tām pielīdzinātiem darījumiem saskaņā ar 21. vai 22. pantu;
 - ii) saņemtajām preču vai pakalpojumu piegādēm, par kurām saņēmējam ir jāmaksā PVN;
 - iii) preču importu, ja attiecībā uz to dalībvalsts izmanto 211. panta otrajā daļā paredzēto iespēju.

2. Darījumiem, par kuriem taksācijas periodā ir veikts PVN atskaitījums, papildus 250. panta 1. punktā norādītajai informācijai dalībvalstis var prasīt standartizētu PVN deklarāciju par attiecīgo taksācijas periodu, norādot visu minēto informāciju vai tās daļu:

- a) nodokļa summu un kopējo vērtību bez PVN saņemtajām preču un pakalpojumu piegādēm, kas nav b) līdz g) apakšpunktā minētās piegādes;
- b) kopējo vērtību bez PVN preču iegādēm Kopienas iekšienē un tām pielīdzinātiem darījumiem taksācijas periodos pēc 2019. gada 31. decembra;
- c) nodokļa summu preču iegādēm Kopienas iekšienē vai tām pielīdzinātiem darījumiem;

- d) nodokļa summu un kopējo vērtību bez PVN saņemtajām preču vai pakalpojumu piegādēm, par kurām saņēmējam ir jāmaksā nodoklis saskaņā ar 199. vai 199.a pantu vai valsts pasākumu, kuru ir tiesības piemērot saskaņā ar 199.b vai 395. pantu;
 - e) nodokļa summu un kopējo vērtību bez PVN saņemtajām pakalpojumu piegādēm, kas nav tādi pakalpojumi, kuri ir atbrīvoti no PVN dalībvalstī, kurā darījums ir aplikts ar nodokli, un par ko saņēmējam ir jāmaksā nodoklis saskaņā ar 196. pantu;
 - f) nodokļa summu un kopējo vērtību bez PVN preču vai pakalpojumu piegādēm, kas nav iekļautas c) un d) apakšpunktā un par ko saņēmējam ir jāmaksā nodoklis;
 - g) nodokļa summu un kopējo vērtību bez PVN preču un pakalpojumu importam;
 - h) jebkuras atskaitījumu korekcijas saskaņā ar 184. pantu.
3. Konkrētā reģionā vai teritorijā veiktiem vai konkrētam reģionam vai teritorijai paredzētiem darījumiem, kuriem piemēro īpašus noteikumus vai kuriem piemēro īpašu režīmu, kas nav parastā PVN piemērošanas kārtība, un par kuriem PVN taksācijas periodā ir kļuvis iekasējams, papildus 250. panta 1. punktā norādītajai informācijai dalībvalstis var prasīt standartizētu PVN deklarāciju par attiecīgo taksācijas periodu, norādot vienā vai abos punktos prasīto:
- a) informāciju, kas vajadzīga iekasējamā nodokļa summas aprēķināšanai;
 - b) informāciju, kas vajadzīga atskaitāmās PVN summas aprēķināšanai.
4. Dalībvalstis informē komiteju, kas izveidota ar Padomes Regulas (ES) Nr. 904/2010¹⁵ 58. pantu, par normatīviem valsts pasākumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šā panta 1., 2. un 3. pantu.

252. pants[252. pants]

1. Standartizētu PVN deklarāciju iesniedz termiņā, ko nosaka dalībvalsts. Šis termiņš nevar būt īsāks par vienu mēnesi un nevar pārsniegt divus mēnešus pēc katra taksācijas perioda beigām.

2. Taksācijas periodu nosaka vienu kalendāra mēnesi ilgu.

Tomēr dalībvalstis drīkst noteikt trīs kalendāra mēnešus ilgu taksācijas periodu nodokļa maksātājiem, kuru gada apgrozījuma summa nav lielāka par EUR 2 000 000 vai par līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā, kas aprēķināta saskaņā ar 288. pantu, izņemot gadījumus, kad viens kalendāra mēnesis ir vajadzīgs, lai īpašos gadījumos novērstu izvairīšanos no nodokļa maksāšanas vai nodokļa nemaksāšanu.

Dalībvalstis var noteikt atšķirīgus taksācijas periodus ar noteikumu, ka tie nepārsniedz vienu gadu.”;

7) pievieno šādu 252.a pantu:

¹⁵ Padomes 2010. gada 7. oktobra Regula (ES) Nr. 904/2010 par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

“252.a pants [250. panta 2. punkts un jauns]

Dalībvalstis ļauj un var prasīt standartizēto PVN deklarāciju iesniegt elektroniski. Šajā procesā jānodrošina iespēja elektroniski pārsūtīt datus.

Standartizētās PVN deklarācijas, kas iesniegtas elektroniski, dalībvalstis akceptē ar noteikumu, ka ir garantēts to izcelsmes autentiskums un satura integritāte, izmantojot uzlabotu elektronisko parakstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/93/EK¹⁶ 2. panta 2. punkta nozīmē, kas apliecināts ar kvalificētu sertifikātu un radīts, izmantojot drošu parakstu radīšanas ierīci atbilstīgi Direktīvas 1999/93/EK 2. panta 6. un 10. punktam vai izmantojot citas metodes, kuras garantē līdzvērtīgu drošības līmeni.”;

8) direktīvas 253. un 254. pantu svīturo;

9) direktīvas 255. pantu aizstāj ar šādu:

“255. pants[255., 256., 257. pants]

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka norādītās personas ievēro šajā iedaļā noteiktos standartizētās PVN deklarācijas iesniegšanas pienākumus:

- a) ieguldījumu zelta pircējs kā persona, kas atbildīga par PVN nomaksu saskaņā ar 198. panta 1. punktu, vai pircējs, ja dalībvalsts izmanto 198. panta 2. punktā paredzēto izvēles iespēju noteikt, ka par PVN nomaksu ir atbildīgs zelta materiālu vai pusfabrikātu vai ieguldījumu zelta, kā tas definēts 344. panta 1. punktā, pircējs;
- b) personas, kuras saskaņā ar 194. līdz 197. pantu un 204. pantu ir atbildīgas par PVN nomaksu tāda nodokļa maksātāja vietā, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā;
- c) juridiskās personas, kas nav nodokļa maksātājas un kas ir atbildīgas par PVN nomaksu saistībā ar preču iegādi Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā.”;

10) pievieno šādu 255.a un 255.b pantu:

“255.a pants [jauns]

Saskaņā ar 255.b pantā paredzēto procedūru nosaka:

- a) tehniskos elementus, iekļaujot kopēju elektronisku ziņojumu 250. un 251. pantā minētās informācijas nodošanai;
- b) vienotu definīciju kopumu un 250. un 251. pantā minētās informācijas iesniegšanas procedūras;
- c) standartizētās PVN deklarācijas kļūdu labojumiem piemērojamas kopējas procedūras;
- d) kopējas elektroniskas metodes, kas nodrošina pietiekamu drošības līmeni standartizētās PVN deklarācijas iesniegšanai.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 13. decembra Direktīva 1999/93/EK par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu (OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.).

255.b pants [jauns]

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Padomes Regulas (ES) Nr. 904/2010 58. pantu(*). Šī komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē(**).
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

(*) OV L 268, 12.10.2010, 1. lpp.

(**) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.”;

11) direktīvas 256. un 257. pantu svītro;

12) pēc 255.b panta iekļauj šādu iedaļas virsrakstu:

“2. iedaļa

Citas deklarācijas un informācija”;

13) pievieno šādu 257.a pantu:

“257.a pants [254. pants]

Attiecībā uz tādām jaunu transportlīdzekļu piegādēm, kuras 138. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajos gadījumos PVN nolūkā identificēts nodokļa maksātājs veic pircējam, kas nav identificēts PVN nolūkā, vai kuras veic 9. panta 2. punktā paredzētais nodokļa maksātājs, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka pārdevējs sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai nodokļu iestādes piemērotu PVN un pārbaudītu tā piemērošanu.”;

14) direktīvas 258. un 259. pantu aizstāj ar šādiem:

“258. pants

Dalībvalstis pieņem sīki izstrādātus noteikumus deklarāciju iesniegšanai par jaunu transportlīdzekļu iegādi Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, un par akcīzes preču iegādi Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā.

259. pants

Dalībvalstis var pieprasīt, lai personas, kas veic jaunu transportlīdzekļu iegādi Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, iesniedzot deklarāciju, sniedz visu informāciju, kura vajadzīga, lai nodokļu iestādes piemērotu PVN un pārbaudītu tā piemērošanu.”;

15) direktīvas 260. un 261. pantu svītro;

16) direktīvas 271. panta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Saskaņā ar 269. pantā minēto atļauju dalībvalstis, kas taksācijas periodu, par kuru nodokļa maksātājiem jāiesniedz 250. pantā prasītā standartizētā PVN deklarācija, nosaka ilgāku par trim mēnešiem, var atļaut šiem nodokļa maksātājiem iesniegt kopsavilkuma paziņojumus par to pašu laikposmu, ja šie nodokļa maksātāji izpilda šādus trīs nosacījumus:”;

17) direktīvas 272. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu svītro;

b) pievieno šādu 1.a punktu:

“1. a Dalībvalstis nedrīkst minētos nodokļa maksātājus atbrīvot no norādītajiem pienākumiem:

- a) 1. punkta b) apakšpunktā minētos nodokļa maksātājus no rēķinu izsniegšanas pienākumiem, kas paredzēti 3. nodaļas 3. līdz 6. iedaļā un 4. nodaļas 3. iedaļā;
- b) 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētos nodokļa maksātājus no standartizētās PVN deklarācijas iesniegšanas pienākumiem, kas paredzēti 5. nodaļas 1. iedaļā.”;

18) direktīvas 273. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Pirmajā daļā paredzēto izvēles iespēju nevar izmantot tam, lai noteiktu citus ar rēķinu sagatavošanu un standartizētās PVN deklarācijas iesniegšanu saistītus pienākumus papildus tiem, kas noteikti 3. nodaļā un 5. nodaļas 1. iedaļā.”;

19) direktīvas 318. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Lai vienkāršotu nodokļa iekasēšanas procedūru un pēc konsultācijām ar PVN komiteju dalībvalstis var paredzēt, ka konkrētiem darījumiem vai konkrētu kategoriju tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji, piegādājot preces, uz kurām attiecas peļņas daļas režīms, summu, kam uzliek nodokli, nosaka katram taksācijas periodam, kura laikā tirgotājam, kas ir nodokļa maksātājs, ir jāiesniedz 250. pantā minētā standartizētā PVN deklarācija.”

2. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā līdz 2016. gada 31. decembrim. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto aktu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*